

Miért nem értjük meg egymást?

- A félreértések alapját képező kommunikációs zavarok személyi tényezői -

(Részlet a könyvből)

Egy helytelenül megfogalmazott mondat, egy-egy idegen szó vagy szakkifejezés, egy elharapott szó, egy fintor az arcunkon, de akár másokat előnyben részesítő magatartásunk is elvezethet olyan kommunikációs helyzetekhez, amikor az interakció megakad, vagy letér eredeti pályájáról. Ilyenkor informatív és/vagy kommunikatív szándékunk és célunk kudarcba fullad, és ezt gyakran észre sem vesszük. Néha adódó személyes inkompetenciánkat a gyors ütemű technikai fejlődés és a burjánzó szaktudományok következtében bővülő szókincs, jelentésváltozások és -torzulások is súlyosbítják ezen helyzeteket.

Ma, amikor a nyelvet, mint a kommunikáció eszközt vizsgáljuk, és a kommunikáció folyamatát, egységeit és tényezőit egyre több szakember vizsgálja, mégsem mondhatjuk el, hogy a fel-felbukkanó kommunikációs zavarokat ismernénk, és könnyen kiküszöbölhetnénk.

A fentiek alapján tanulmányomban arra teszek kísérletet, hogy feltárjam a kommunikációs zavarok leggyakrabban előforduló tényezőit, azaz nem érintve a kommunikáció csatornájának hibájából eredő zavarokat, hanem csak és kizárólag **a kommunikáló felek és az üzeneteikből fakadó zavarokat** – a téma nagysága következtében kihagyva a szervi vagy érzékszervi fogyatékoságokat, illetve pszichopatológiai állapotokat -, melyet **a kommunikációs zavarok személyi tényezői megnevezés alá sorolok**. Csak és kizárólag a zavarokkal foglalkozó szakirodalmat mutatom be, így tárgykörömben nem tartoznak az olyan kommunikációs modellek és elméletek ismertetése, melyek nem foglalkoznak részletesen a kommunikációs zavarokkal. Ezt a következő lépésekben foglalom össze: (1) vizsgálatom módszere az általam elérhető legnagyobb körű idevonatkozó szakirodalom feltárása; (2) meghatározom a kommunikációs zavarok személyi tényezőit; (3) rövid áttekintés keretében számba veszem a kommunikációs zavarok személyi tényezőivel foglalkozó nyelvészeti és interdiszciplináris területek aktuális és még élő megállapításait, következtetéseit és hipotéziseit; (4) a meghatározások és a létező tanulmányok alapján részletezem, értelmezem és értékelem a kommunikációs zavarok személyi tényezőit, rendszereit példákkal illusztrálva; (5) majd összesítem vizsgálatom eredményét, rámutatva az egyes elméletek előnyeire és hiányaira, és végül összegzem a feldolgozott tanulmány végeredményét.